USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Ladislava Derky v právní věci žalobkyně: **Mgr. O. G.,** zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2017, č. j. OAM-115/ZA-ZA12-VL11-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2018, č. j. 1 Az 78/2017 - 53,

takto:

I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala dne 8. února 2017 žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou odůvodnila tím, že chce být s rodinou, zejména s nezletilými dětmi. V České republice mají dlouhodobý nebo trvalý pobyt či mezinárodní ochranu manžel žalobkyně, její dvě nezletilé děti, matka a bratr. V zemi původu nejprve žila v obci Charcyzk v Doněcké oblasti, tuto obec opustila v srpnu 2014 kvůli bombardování a poté žila do odjezdu do ČR v květnu 2015 poblíž Kyjeva a v Zakarpatské oblasti.

[2] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12 – 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neudělil. Konstatoval, že důvodem žádosti žalobkyně je snaha o legalizaci pobytu v České republice, kde žije její rodina, a obavy kvůli probíhající válce na Ukrajině. Žalobkyni však nehrozí pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu ani vážná újma odůvodňující udělení doplňkové ochrany. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně požádala o mezinárodní ochranu až v únoru 2017, byť na území ČR pobývala již od roku 2015. Žalobkyni objektivně nic nebrání vycestovat zpět na Ukrajinu a vyřídit si případný pobyt v ČR s využitím standardních mechanismů. Žalobkyně sice trpí chronickou žilní

nedostatečností, žádné závažné zdravotní problémy či dokonce ohrožení života však v řízení nedoložila. Přestože dříve pobývala i v Doněcké oblasti zasažené ozbrojeným konfliktem, před odjezdem ze země původu žila žalobkyně v konfliktem nezasažené západní části Ukrajiny.

[3] Žalobu proti uvedenému rozhodnutí žalovaného zamítl Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem. Městský soud se zcela ztotožnil s posouzením žalovaného, který odpovídajícím způsobem vyhodnotil, že v případě žalobkyně nejsou splněny podmínky pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Žalobkyně výslovně uvedla, že důvodem jejího odchodu z Ukrajiny nebyly žádné problémy s ukrajinskými státními orgány či bezpečnostními složkami, ale pouze snaha zůstat s rodinou v České republice. Městský soud vzal v úvahu rovněž skutečnost, že před odjezdem z vlasti žila žalobkyně v západní části Ukrajiny, možnost vnitřního přesídlení žalobkyně tudíž je nejen reálná, ale i relativně neproblematická.

[4] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu včas kasační stížnost. Namítá, že žalovaný zjistil nedostatečně skutkový stav. Dále má za to, že v jejím případě nastaly natolik výjimečné okolnosti, že odůvodňují udělení humanitárního azylu. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť v něm nelze nalézt úvahy a hodnocení žalovaného ve vztahu k důvodům hodným zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. Stěžovatelka se dále domnívá, že v řízení před žalovaným vyšlo dostatečně najevo, že v případě vycestování stěžovatelky je dána reálná hrozba vážné újmy, a tedy důvod pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožňuje se závěry napadeného rozsudku. Je přesvědčen, že se ve správním řízení vypořádal se vším, co stěžovatelka uvedla a obstaral si dostatečné informace pro své rozhodnutí. Stěžovatelkou vytýkané vady plynou pouze ze skutečnosti, že městský soud nepřisvědčil její argumentaci.

[6] Nejvyšší správní soud kasační stížnost vyhodnotil jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky (k výkladu tohoto pojmu viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. dubna 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS). Jelikož usnesení, jímž se kasační stížnost odmítá pro nepřijatelnost, nemusí být odůvodněno (§ 104a odst. 3 s. ř. s.), konstatuje Nejvyšší správní soud pouze stručně, že rozhodnutí žalovaného je zcela přezkoumatelné, městský soud všechny žalobní námitky vypořádal správně a obě rozhodnutí jsou opřena o dostatečně zjištěný skutkový stav. Stěžovatelka vytýká napadenému rozhodnutí nedostatečně zjištěný skutkový stav, neuvádí však žádné konkrétní námitky ani nepoukazuje na žádné skutečnosti, které by žalovaný pominul či vyhodnotil nesprávně.

[7] Pokud se jedná o otázku naplnění podmínek pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, na udělení této formy mezinárodní ochrany není právní nárok a lze ji přiznat jen v případech hodných zvláštního zřetele, a i v takových případech je přiznání humanitárního azylu věcí správního uvážení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, č. j. 1 Azs 200/2014 - 27). Mezi obvyklé důvody udělování humanitárního

azylu lze zařadit například situaci osob zvláště těžce postižených či zvláště těžce nemocných; nebo osob přicházejících z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory. Stěžovatelka žádné konkrétní okolnosti hodné zvláštního zřetele netvrdí. Napadené rozhodnutí není v této části nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se podmínkami pro udělení humanitárního azylu zabýval. Konstatoval, že stěžovatelka je dospělá, plně svéprávná a její zdravotní stav nevyžaduje žádnou vysoce specializovanou zdravotní péči, která by stěžovatelce nemohla být poskytnuta v zemi původu. Žalovaný se věnoval i otázce zdravotního stavu syna stěžovatelky, s jeho závěry stěžovatelka nijak věcně nepolemizuje.

[8] Zbývá dodat, že Nejvyšší správní soud se v nedávné minulosti opakovaně zabýval bezpečnostní situací na Ukrajině, přičemž dospěl k závěru, že ozbrojený konflikt se nedotýká celého území, a nelze tudíž předpokládat, že by byl každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Jedná se o konflikt izolovaný pouze ve východní části země, jehož intenzita i v dotčených oblastech výrazně klesá (srov. např. usnesení ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17, usnesení ze dne 25. 3. 2015, č. j. 3 Azs 259/2014 - 26, usnesení ze dne 18. 9. 2015, č. j. 2 Azs 194/2015 - 28, či usnesení ze dne 10. 12. 2015, č. j. 8 Azs 131/2015 - 24, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6 Azs 267/2015 - 23, nebo ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Azs 118/2016 - 36). Také kasační námitky ve vztahu k hrozbě vážné újmy jsou zcela obecné a nijak nezpochybňují argumentaci městského soudu, že stěžovatelka žila před odjezdem ze země původu v západní části Ukrajiny (která není zasažena ozbrojeným konfliktem), neměla žádné problémy s ukrajinskými státními orgány a stěžejním důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je sloučení s rodinou, která žije dlouhodobě na území České republiky.

[9] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti, které jsou nadto pro jejich vysokou obecnost na hranici projednatelnosti. Napadený rozsudek městského soudu zároveň odpovídá požadavkům judikatury Nejvyššího správního soudu na přezkoumatelnost soudních rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, nebo ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006 - 91). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. října 2018

JUDr. Tomáš Langášek

předseda senátu